

**АКАДЕМІКА АКАДЕМІЇ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ
КЕРІВНИКА ДНІПРОПЕТРОВСЬКОГО ВІДДІЛЕННЯ АЕН УКРАЇНИ
ДОКТОРА ЕКОНОМІЧНИХ НАУК НАУК, ПРОФЕСОРА**

Ткаченка Володимира Андрійовича

ВІТАЄМО З 85-РІЧЧЯМ!

Хуторянин! Народився 8 вересня 1935 року на хуторі Луговий на Дніпропетровщині. Там же закінчив початкову школу (чотири класи), а потім і в сніг, і в дощ, і в морози, і в спеку кожен день три кілометри пішки (транспорту тоді ж не було). І так три роки, де успішно закінчив неповну середню школу в селі Дебальцеве. Куди? Залишатися в колгоспі? Ні! Жага до знань сильніша за обставини. І батько Андрій Ілліч допомагає йому поступити в середню школу № 42 Сталінської залізниці на платній основі. Тож Володимир ціле літо працював у колгоспі, щоб заробити 150 карбованців для оплати навчання у школі. І так три роки: і в сніг, і в дощ, тільки вже 13 кілометрів. А транспорту не було! Хіба що хтось їхав на конях на базар чи на потяг до міста.

Початок життєвого шляху був складним і сповненим щоденної боротьби за життя — Велика Вітчизняна війна, окупація, голод і страждання стали для нього визначальними у формуванні фізичного і морального стержня особистості. Мудрість батьків, віра в здатність перемагати життєві негаразди, повага і людяність хуторян дозволили стати сильним і зорієнтованим на досягнення поставленої мети, навчитись виживати за

любих обставин. Найбільшою мрією юнаків повоєнного періоду було бажання стати пілотами. Не дивно, що і Володимир Ткаченко обрав теж цю дорогу у безкрайне небо. Але з цього почалось і найскладніше — після підготовки до польотів за межі Землі, на одному із важливих етапів серце його не витримало. Висновок: непридатний до польотів. Розпач і пошук нової життєвої сторінки привело його в 1957 році на Дніпропетровський машинобудівний завод. Це була підказка долі, визначення життєвого шляху, адже саме тут починалася історія створення першої ракети, яка здолала земне тяжіння і проклала шлях землянам у космос. Його працелюбство, талант, цілеспрямованість, дозволили практично своїми руками виготовляти деталі складних систем цієї ракети. Відданість справі, енергія творення, патріотизм запалювали юні серця, гуртували молодь навколо ідеї космосу. Володимир Ткаченко стає лідером могутнього комсомольського руху молоді, а їх було понад 40 тисяч — керівником і натхненником. Розуміючи необхідність глибокого наукового обґрунтування наступних кроків в освоєнні зоряного простору, працює над поглибленням теоретичних знань, він закінчує фізико-технічний факультет Дніпропетровського державного університету імені 300-річчя воз'єднання України з Росією і отримує диплом інженера-механіка літальних апаратів. Гостре почуття відповідальності перед Батьківщиною, бажання віддати всі свої сили, енергію і навіть життя заради створення могутньої ракетно-космічної галузі країни дозволяють йому стрімко рухатись, долаючи нові висоти.

З 1963 року він уже працює старшим інженером в НДІ технології машинобудування (м. Москва). Наступні щаблі трудового шляху характеризується його високим інтелектуальним рівнем, глибокими теоретичними знаннями, різноплановістю і постійним пошуком: 1976 рік — Український НДІ технології машинобудування (Дніпропетровськ) — начальник лабораторії організації та управління виробництвом літальних апаратів, — головний фахівець з організації та управління виробництвом літальних апаратів Міністерства загального машинобудування відповідальний за технологічне забезпечення виробництва. Листопад 1990 року — диплом кандидата економічних наук. Квітень 1992 року — диплом доктора економічних наук. Один із засновників Академії економічних наук України. 1993 рік — диплом дійсного члена Академії. За його представленням у 1993 році був створений Державний базовий центр критичних технологій у машинобудуванні «Криттехмаш» — директор.

Сьогодні Володимир Андрійович — доктор економічних наук, доктор філософії еніології, академік Академії економічних наук України, заслужений працівник промисловості України, відмінник освіти України, академік Російської академії природничих наук, академік Міжнародної академії біоенерготехнологій,

дійсний член Міжнародної академії наукових винаходів та наукових відкриттів, Міжнародної академії інформаційних наук, почесний член Міжнародної академії нетрадиційної медицини.

Збігали роки, змінювалися політичні і соціальні умови, збагачувались і видозмінювались його світобачення у різноманітних аспектах, заставляло по-новому осмислювати зроблене, шукати перспективу розвитку земної цивілізації, вдосконалення громадського суспільства, кожної особистості. Що є істина, добро і зло, як знайти шлях до очищення і вдосконалення людини, її взаємодії з навколишнім середовищем і Всесвітом. Аналізуючи пройдені історичні етапи розвитку суспільства, його структуру, дійшов висновку про його розшарування залежно від рівня світосприйняття, особливості функціонування моделі управління сучасного світового співтовариства. Українці — наймудріша нація на землі, бо є нащадками найпершої хліборобської цивілізації, потомками атлантів і аріїв, що пізнають істину серцем. Усвідомлюючи необхідність широкого роз'яснення свого бачення теорії розвитку, Володимир Андрійович у 1995 році створює Міжнародну академію біоенергетологій, об'єднавши зусилля вчених-одномумців із 32 країн світу, ставши її Президентом.

У 1997 році стає проректором з наукової роботи та завідуючим кафедри економіки підприємства і створює наукову школу управління, добивається відкриття Спеціалізованої вченої ради по захисту дисертацій на вчене звання кандидата та доктора економічних наук. 2000 рік — атестат професора кафедри економіки підприємства. З 2005 року — заступник директора НДІ розвитку економіки та суспільства. З 2008 року — заслужений професор університету, член вченої ради. З 2012 року по даний час — заступник директора Дніпропетровського університету ім. Альфреда Нобеля.

В 1994-2004 роках В. А. Ткаченко був членом Консультативної ради з соціально-економічних питань при Голові Верховної Ради України, розробником ряду програм державного значення: Національної програми України «Критичні технології», соціально-економічних перетворень в суспільстві України, запобігання національній катастрофі в Україні, діяльності Кабінету Міністрів України. Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність».

Для визначення напрямків наукової діяльності вченого потрібно розуміти його глибокі дослідження з питань космічного середовища з позицій нової фізики ефіру, перспектив трансформації земної цивілізації з

огляду на взаємодію духовно-моральних і науково-технічних факторів, принципи і шляхи управління складними соціально-економічними системами, концептуальні принципи трансформації суспільства. Особлива місія — консолідація наукових сил світу на збереження і розвиток планети Земля. З точки зору В. А. Ткаченка людина повинна розглядатися в єдності трьох начал — космічного, біоенергоінформаційного і соціального. Лише в такому поєднанні, глибокому вивченні природи людського розуму він бачить перспективу позитивного розвитку цивілізації на відміну від існуючої цинічної концепції про знищення чисельності населення до «золотого мільярда» і знецінення оточуючого середовища, його ціль: екологічно чистий розум в екологічно чистому суспільстві.

Володимир Андрійович веде наукову школу «Методологічне забезпечення процесів корпоративного управління та проектного менеджменту». Видатний вчений активно працює в наукових і спеціалізованих радах багатьох національних університетах, є членом редколегій наукових журналів, як в Україні, так і багатьох країнах світу (Білорусь, Болгарія, Чехія, Польща, Казахстан, Росія). Під його керівництвом докторські дисертації захистили шістьнадцять науковців, майже в 50-ти аспірантів і здобувачів дисертацій був науковим керівником. Науковий здобуток ювіляра складає більше 300 наукових праць, у тому числі 53 монографії з розвитку землян та Всесвіту.

Заслуги В. А. Ткаченка високо оцінені як державою, так і громадськими і науковими інституціями — серед яких — ордени, медалі, звання за наукові досягнення і вірне служіння народу України. Геніальність вченого базується на глибокій логіці системного мислення, знанні фізичних основ того, що відбувається на планеті і у Всесвіті, філософському баченні розвитку процесів і явищ.

За наукові заслуги перед Україною він нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, «За заслуги» перед містом Дніпропетровськ, Орденом Тріумфального Золотого Сокола за заслуги перед «Південним машинобудівним заводом», «За заслуги» перед Університетом імені Альфреда Нобеля, «За заслуги» перед Придніпровською державною академією будівництва і архітектури, орденами «Козацька слава» I, II, III ступенів, медалями: ім. М. К. Янгеля, ім. Туган-Барановського, ім. А. С. Попова, ім. П. Л. Капіци, ім. М. Г. Чумаченка, іконою Божої Матері «Всецариця», «За розбудову України» фонду «Відродження», «Ветеран труда».

Президія Академії економічних наук України,

*Вчена рада Інституту економіки
промисловості НАН України,*

*Редколегія журналу
«Вісник економічної науки України»*